

се основавамъ на това, косто съмъ пръживъ и видѣлъ, може да намъря нѣщо какво да ти кажа.

Въ отговоръ на писмото ти, позволи имъ само да започна по турски да ти расправямъ, т. е. наопаки, рачешки, както въобще и мислятъ и пишатъ турците — противоположно на Европейците. Въ писмото си ти слѣдъ зададенитѣ нѣколко въпроси, най-подиръ ме питашъ за вашите македонци, какъ сѫ се тѣ държали, какъ се държатъ и каква роля сѫ играли въ прѣвратъ. На това най-послѣдното ти запитване, азъ ще отговоря най-напрѣдъ и задникъ-задникъ ще слѣдватъ да ти отговарямъ за най-първото/най-послѣдното. Защо, ще кажешъ тъй? Безъ никакъ умисълъ, просто защото тъй ми скъзна, кога всичко е тръгнало наопаки и всѣки иска да управи държавата по кефа си, то защо и азъ да ся не водя въ писмата си/споредъ както ми скъзна/ отъ кивамъ до кейфимъ/ нѣма нѣкоя голѣма разница. И азъ дѣто ми скъзна ще искашъ да постави по своему. Ако щеши слѣдовай ме, както азъ щѫ; ако не, ти знаешъ. Първийтъ политически урокъ е, ако искашъ да напреднешъ, трѣбва да се приучишъ да вървишъ по кефътъ на другите.

Ти знаешъ, милий мой, колко азъ обичахъ македонците/ нѣщо извѣнно за тѣхъ не съмъ направилъ/ но ти можешъ да ми бѫдешъ свидѣтель, че което ми идеше отъ ръки и което можахъ, за доброто имъ/ не съмъ се отрекълъ да го направя, и старалъ съмъ се до колко ми е било възможно да имъ бѫдѫ полезенъ. Това ти подмѣтамъ тукъ/ не сътъль да искашъ да ти се покордисвамъ съ нѣкакви заслуги/ а просто да ти дамъ да разберешъ, колко съмъ обичялъ азъ македонските българе. Обичалъ съмъ ги и пакъ ги обичамъ/ но този обичъ не ма заставя да те изложи/ и да ти кажа, както би се тебѣ щѣло да чуещъ, че вашите македонци въ България сѫ се отличили съ нѣкаква доблестъ или съ нѣкои граждански добродѣтели. Може криво да ти стане, и доста да ти домажчишъ, ако ти/ южна/ че тѣ се неотличихъ, освѣни съ

ексцилаторскии си духъ/ съ какъвто се въобще отличаватъ тѣхните съсѣди „спинци“/. Миллий имъ политически животъ, види се да е повлиялъ гибелю връзъ характерътъ имъ. Отначало на стѫпванietо имъ въ Балканский полуостровъ, като славени, въ характерътъ имъ се проявява храбростъ/ смѣщество/ доблестъ/ самостоятелностъ и настойчивостъ, дори въ поголѣмъ размѣръ отъ колкото у другите славени на полуостровъ, споредъ както може да се забѣлѣжи това въ войнитѣ имъ за Солунъ. И въ сливнietо си съ българите испослѣ за нѣколко време тѣ сѫ спазили нѣкои остатки отъ именитъ качества. Но послѣ завоеваваніи/ на нѣколко пъти/ ту отъ византii/ ту